

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Surma
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: (...) **S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko: (...) **Sp. z o.o. w upadłości układowej z siedzibą w K.**

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 12 października 2012 r., sygn. akt X GC 141/12

p o s t a n a w i a:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu stwierdził upadek zabezpieczenia, udzielonego na podstawie tytułu zabezpieczającego w postaci wydanego przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 10.02.2012 r., sygn. akt X GNC 34/12.

W uzasadnieniu powołując się na treść art. 754¹ § 1 k.p.c. wskazał, że zabezpieczenie upadło, albowiem postanowienie z dnia 19.06.2012 r. (wydanym w oparciu o art. 497 § 1 k.p.c.) o pozostawieniu w mocy nakazu zapłaty, jest orzeczeniem uwzględniającym powództwo, które podlegało zabezpieczeniu na podstawie art. 492 § 1 k.p.c. i art. 747 pkt 2 k.p.c. (hipoteka przymusowa). Zgodnie natomiast z art. 754¹ § 1 k.p.c. zabezpieczenie upada po upływie miesiąca od daty uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie podlegające zabezpieczeniu.

Postanowienie to zaskarżyła strona powodowa wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku pozwanej o stwierdzenie upadku zabezpieczenia oraz zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

Strona powodowa zarzuciła Sądowi I instancji, że swoim rozstrzygnięciem dopuścił się naruszenie art. 754¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 492 k.p.c. oraz art. 140 ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie strony powodowej jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 754¹ § 1 k.p.c. (który to przepis ma zastosowanie w niniejszej sprawie w zw. z art. 742 § 1 k.p.c. w zw. z art. 492 § 1 k.p.c. w zw. z art. 497 § 1 k.p.c.) zabezpieczenie upada po upływie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które podlegało zabezpieczeniu. Na wniosek obowiązanego, Sąd winien wydać postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia (art. 754¹ § 3 k.p.c.).

Zważyć należy, iż z chwilą prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy odpadają przyczyny, dla których dokonano zabezpieczenia, gdyż ochronę prawną zapewnia uprawnionemu prawomocne orzeczenie sądu. Z tego względu po upływie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie zabezpieczenia upada. W tym okresie uprawniony powinien podjąć niezbędne czynności zmierzające do realizacji swego prawa podmiotowego, czyli do zaspokojenia zabezpieczonego wcześniej roszczenia, bowiem po upływie tego terminu zabezpieczenie upada. Postanowienie Sądu stwierdzające upadek zabezpieczenia, które Sąd zobowiązany jest wydać na wniosek obowiązanego (art. 754¹ § 3 k.p.c.), ma charakter deklaracyjny.

Pozwani w swoim wniosku wykazali, że w toku postępowania strona powodowa uzyskała zabezpieczenie swojego roszczenia pieniężnego wobec strony pozwanej (na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w dniu 10.02.2012 r.) Następnie na skutek cofnięcia przez stronę pozwaną zarzutów od nakazu zapłaty w dniu 19.06.2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy wydał postanowienie o pozostawieniu w mocy nakazu zapłaty.

W tej sytuacji, zgodnie z treścią cytowanego powyżej art. 754¹ § 1 k.p.c. należało stwierdzić, że w sprawie zaistniały przesłanki, które obligowały Sąd I instancji do stwierdzenia upadku zabezpieczenia, a zatem zaskarżone postanowienie jako prawidłowe należało utrzymać w mocy.

Za bezpodstawne należy uznać zarzuty strony powodowej dotyczący naruszenia przez Sąd I instancji art. 754¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 492 k.p.c. oraz art. 140 ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego. Wbrew twierdzeniu strony powodowej wskazany przepis art. 754¹ § 1 k.p.c. znajduje również zastosowanie do zabezpieczenia ustanowionego na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym. Dodatkowo stwierdzeniu upadku zabezpieczenia nie sprzeciwia się treść art. 140 ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego, a przyjęta przez Sąd I instancji wykładnia przepisów jest prawidłowa i nie pozbawia sensu instytucji hipoteki przymusowej.

Z tych też względów Sąd Apelacyjny, nie znajdując podstaw do zakwestionowania prawidłowości skarżonego postanowienia, przedmiotowe zażalenie jako bezzasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego znajduje oparcie w art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 5 w zw. z § 10 ust. 14 rozp. Min. Spr. z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).

MR